

Gulagul nu cunoaște Nașterea Domnului

Crăciunul rămâne a fi una dintre cele mai îndrăgite sărbători din an, deoarece se consideră ziua Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos. De-a lungul veacurilor, oamenii și-au creat obiceiuri originale și interesante pe care le mai urmează și acum, iar datorită lor, această sfântă sărbătoare ne trezește tot timpul amintiri din cele mai frumoase. Din păcate, însă, nu pentru toți Crăciunul a însemnat slujbă la biserică, o masă bogată de sărbătoare înconjurată de cei dragi și cu atât mai puțin un brad împodobit cu jucării și cadouri. Victimele regimului sovietic care au fost deportate în ținuturile veșnicilor ghețari își aduc aminte de Crăciun ca despre o sărbătoare la care le era interzis măcar să se gândească.

„Pomul vieții”, în loc de brad cu jucării

Maria Crudu este una dintre victimele regimului criminal sovietic. În 1949, întreaga familie Crudu (mama, tata și cei nouă copii) a fost deportată în Siberia. Deși are acum aproape 70 de ani,

Maria nu poate vorbi despre calvarul prin care a trecut familia ei fără să plângă. „A fost prea dureros, astfel de lucruri nu se uită, indiferent de cât timp ar trece”.

Am întrebat-o pe Maria Crudu cum serbau Crăciunul acolo, între străini, pe meleaguri de nesfârșită gheață și frig. „Nu-mi aduc aminte să fi avut în toți acei ani măcar

Acum niște luni de decembrie scriam că trăiesc, de parcă aş alerga după un tren pe care nu-l pot prinde, iar distanța devine tot mai mare. De atunci, nu doar un om mi-a mărturisit că se regăsește perfect în această ipostază. Este

o sărbătoare frumoasă. Eram săraci, deseori nici nu aveam ce mânca, cu toate că mama și tata se speteau la munci grele”. Crăciunul era pentru noi o sărbătoare păstrată numai în suflet, fiindcă acolo trăiau doar ateii, nimeni nu credea în nimic sfânt. Pe noi mama ne-a învățat că în ceruri există un Dumnezeu care ne veghează. Bucuria Nașterii lui Iisus era nemărginită, dar tăinuită în suflet, nespusă și fără a fi serbată cu mare fast”.

Dacă pentru noi pomul împodobit înseamnă neapărat sărbătoare și cadouri ascunse sub brad de către Moș Crăciun, Mariei Crudu pomul îi trezește cu totul alte amintiri. Nu este vorba despre un brad încărcat cu jucării și luminițe, ci despre un „pomul vieții”, împodobit cu covrigei și un colac, la înmormântarea surorii mai mici. „Deși era luna aprilie, afară era încă ninsoare și ger. Noi nu am avut niciodată nici brad și nici jucării. Țin minte că îmi făceam păpuși din două crengi puse în cruce la capătul cărora legam o ață... asta era pentru noi singura jucărie”, povestește printre lacrimi Maria.

„Colindam ca să aduc acasă de mâncare”

Nici la revenirea acasă, pentru familia Crudu viața nu a devenit mai ușoară. „După ce ne-am întors din Siberia, trăiam foarte greu, trăgeam foame. Țin minte că mă duceam de Crăciun cu colindatul singurică, sperând să-i aduc acasă mamei măcar ceva de mâncare”.

Timpul a trecut. Acum Maria Crudu trăiește în Chișinău. Locuiește singură, nu are soț și nici copii, dar are o mulțime de nepoți de la frați și de la surori. În acest an, spune mătușa Maria, Crăciunul îl va petrece alături de ei. Deși are o grămadă de nepoți, ea le-a cumpărat la toți cadouri. „Îmi place să dăruiesc cât mai mult și o fac din tot sufletul”.

În încheiere, Maria Crudu le-a transmis tuturor moldovenilor „Crăciun fericit! și libertate deplină, pe care o merită de atâta amar de vreme!”

Aho! Aho!

Copacul cu dorințe

„fugărită” viața azi, iar anul 2011 nu a făcut excepție. Și-n loc să spunem „ce am făcut”, ne pomnim cu tot mai multe „nefăcute” la activ. Câte cărți (nu) am citit, ce spectacole (nu) am văzut, de câți oameni (nu) ne-am amintit...

La recenta lansare a calendarului pentru 2012 al revistei PUNKT, am fost îndemnați să scriem pe niște foițe ce am face, dacă într-adevăr anul viitor va fi sfârșitul

lumii. Și să agățăm foițele pe un copac improvizat. Nu știu dacă sfârșitul lumii e o realitate sau dacă indienilor maya, pur și simplu, nu le-a ajuns piatră pentru calendar... Am scris, totuși, că aş lăsa totul și aş călători. Citind cărți, mergând la spectacole și amintindu-mi de oamenii dragi. Dar, oare chiar trebuie să vină sfârșitul lumii, ca să răsară copacul cu dorințe?

În Noul An, cu Moldova Agroindbank!

Anul 2011 a fost un an deosebit pentru Moldova Agroindbank și clienții săi. Jubileul de 20 de ani al băncii a constituit un prilej de oferte și promoții generoase. Suita acțiunilor de fidelizare s-a încununat de un eveniment inedit pentru sectorul bancar al țării.

În semn de recunoștință pentru încrederea și fidelitatea față de bancă, 50 de beneficiari ai creditului „Multioptional” de la MAIB au câștigat premii în valoare egală cu rata dobânzii la credit pentru un an de zile.

În urma primei extrageri, care a avut loc luni, 26 decembrie, concomitent în toate filialele băncii, primii 50 de câștigători au extras premii bănești în sumă totală de 142 mii lei. Anume atât constituie valoarea cumulativă a dobânzii pentru primul an de viață a creditului, care le-a și fost restituită beneficiarilor în conturile personale.

Acțiunea de fidelizare va continua până la sfârșitul lunii februarie 2012. Mai mult, în toată această perioadă este aplicată o rată mai mică a dobânzii pentru creditul „Multioptional”.

Dar nici aici nu se vor încheia ofertele speciale ale Moldova Agroindbank, menite să fidelizeze și mai mult clienții. În anul 2012 atât clienții actuali, cât și cei viitori se vor bucura de noi surprize, cu beneficii reale pentru bugetele lor.

Este în spiritul băncii noastre să împărțăm forța acumulată cu partenerii noștri, oferindu-le sprijin în prosperarea afacerilor și creșterea bunăstării familiilor. Acesta este motivul încrederii acordate de clienți, numărul cărora a depășit 650 mii de persoane fizice și juridice.

Moldova Agroindbank le dorește ca noul an să le aducă descoperiri utile și energia necesară pentru atingerea obiectivelor, căldură în suflete și în case, sănătate și fericire oamenilor dragi, viață împlinită și PUTERE pentru a le realiza pe toate!

La Mulți Ani, cu Moldova Agroindbank!
Puterea stă în noi!

Urătura satirică - 2012

Mai pocniți o dată, hopa!
C-am ajuns în Europa,
Despre asta permanent
S-a zvonit în Parlament,
La Guvern, prin ministere,
Ca s-avem o mângâiere.
Chiar de luna viitoare
Ne pornim peste hotare.
Puneți mâna pe valize
Să ajungem fără vize
Unde câinii stau grămadă
Cu colaci albaștri-n coadă.
Însă criza rea ne latră
Și ne-alungă iar la vatră,
De ne-ntoarcem grămăjoare
Tot cu coada-ntre picioare...
La ureche două căști
Și pe față zece măști,
Ian mai lăudați, măi!
Hăi! Hăi!